

Det er noget, man har forsøgt andetsteds og navnlig i vore Nabolande, men det er noget, som maasse kan gennemføres der saa meget lettere; som man jo er kommen til en Op-tagelse i videre Omfang af det saakaldte Gøteborg-System, hvorefter man overlader Driften af Udstækningsstederne til Selskaber med filantropisk Formaal. Det er klart, at naar saaledes de væsentligste og mere omfattende Udstækningssteder gaa over til den Slags Selskaber, kan man meget godt ved Siden deraf have en Regel om, at andre Udstækningsrettigheder kun maa gives paa meget kort Tid. Men, hvis man vil gøre denne sidste Regel almindelig, vil man meget let hindre, at der ved Udstækningsrettens Udøvelse tages et andet Hensyn, som jeg mener er af allerstørste Betydning, nemlig Hensynet til, under hvilke Vilkaar Udstækningsretten udøves, altsaa Hensynet til Lokalet og hele Indretningen af Beværtningsrummet. Det har stor Betydning, at man her kommer til ordentlige Forhold, gode, lyse Rum, og at man kommer bort fra disse Kældere og Huller, hvor Beværtningsnæringsdrives nu for en stor Del, i de større Byer i alt Fald, og som jo ere demoraliserende ved hele den Maade, hvorpaa Udstækningsretten der fremtræder. Der kan jo ikke anvendes meget paa at udføre Udstækningsstederne, naar Retten er bunden til saakort Tid som eet eller to Aar; thi saa ved den paagældende, ikke, hvor længe han kan beholde Rummet. Saavel det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) som flere andre ærede Medlemmer have ment, at de Fordringer, man stillede med Hensyn til straffrit Levned for den, der skulde opnaa at komme i Betragtning, vare for store. Det er jo noget, hvorom der altid nærmere kan forhandles, men jeg skal i denne Forbindelse navnlig omtale, hvad der staar ikke saa lidt i Sammenhæng dermed, nemlig Reglerne for Forbrydelse af Næringsadkomst. Naar man er gaaet til strenge Regler baade i førstnævnte Henseende og nu ogsaa med Hensyn til Forbrydelsen, er det, fordi man derved vil søge at hæve Beværterstanden saa vidt muligt og holde den fri for daarligere Personligheder. Men navnlig gælder det, naar man vil søge at gennemføre en Forstel mellem Beværtning med spirituøse Drikke og Beværtning uden Ret til at udstænke disse Drikke, altsaa det, vi ere vant til at kalde Afholdsbeværtninger. Jeg tror, det har ikke saa lidt af sig, om man kunde saa denne Forstel i Beværtningslovens Art. til at træde stærkere frem, end den har kunnet gøre hidtil, hvor den jo kun har hvilet paa en administrativ Afgørelse af Forholdet. Men

skulle vi kunne gennemføre det, maa vi ganske vist ogsaa have en Sikkerhed for, at de Personer, hvis Ret er indskrænket til at udøve Afholdsbeværtning, ikke indlade sig paa at udstænke stærke Drikke, og dette kunne vi kun gøre, dels naar man tager ikke saa lidt Hensyn til Personligheden ved Valget af, til hvem man giver Adkomsten, dels og navnlig ogsaa saakremt den paagældende lever med Bevidstheden om, at hvis han overtræder de Regler, som ere givne for hans Nærings Udøvelse, saa mister han sin Næringsret. Man kan ikke godt undvære denne Trusel og det Pres, denne Bestemmelse lægger paa Personen, som jo naturligvis vil være fristet til at gaa uden for de Grænser, der ere satte for Adkomsten. Paa den anden Side maa det jo erindres, at naar han ved, hvad Følgen vil blive af den Overtrædelse, han gør sig skyldig i, har han i og for sig ikke noget at beklage sig over. Men, som sagt, jeg tror, at man paa dette Omraade er nødt til at holde paa strenge Regler, hvis man vil søge at fremme Afholdsbeværtninger, hvad jeg anser for meget rigtigt. — De i § 6 indeholdte Regler, som jo navnlig gaa ud paa nærmere at præcisere, hvilken Beværtningsvirksomhed der skal være fri, ere overordentlig vanskelige at afsatte paa en heldig Maade, og det har derfor ikke undret mig, at der er kommet Indvendinger frem imod dem, og navnlig fradette ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) mod Reglerne om Bærterhushold for Medlemmerne af en selskabelig Forening. Naar det ærede Medlem fremhævede, at det, det kom an paa, maatte være Foreningens Formaal, saa er jeg saa fuldstændig enig med ham heri, men jeg tror kun, at det vil være overordentlig vanskeligt at udtrykke dette i en Regel, og navnlig en saadan Regel, at man ikke stadig i Praksis kan omgaa den; vi kunne imidlertid altid forsøge paa, om det kan lykkes. Den Affattelse, som jeg har givet Udra b her i § 6, er navnlig støttet paa den Betragtning, at naar man vil aabne fri Nærings paa dette Omraade, er det jo en Ret, man vil give til selve Foreningen, men ikke vil give til Bærteren. Det er derfor ogsaa, man kan stille den Fordring, at det er Foreningen, som skal drive Beværtningen, at det er Foreningen, som skal have Lokalerne og skal antage Bærteren; vil man fastholde dette, at Foreningen skal have Raadighed over Lokalerne, tror jeg ganske sikkert, at man vil gøre en Omgaelse af Bestemmelsen i alt Fald meget vanskelig. Hvis man vil tage disse Foreninger, som der har været Tale om her, Andels-Drikkeforeningerne, som det ærede Medlem kaldte dem, og gaa dem igennem, skal man nød